

Mai találkozásunk apropója az a meghívás, melynek grafikája piros lapokat felmutató kezeket ábrázol. Azonnal értjük a sport világából jól ismert szimbólumot: itt komoly dologról van szó. Mert a piros lap már nem pusztá figyel-

meztetés, miként a sárga, hanem ítélet. A meccs alatt kiszabható legsúlyosabb büntetés, mely sportszerűtlen magatartása miatt kizárja a vétkest a további játékból. Magyarán: a piros lap a játékból történő végleges KIÁLLÍTÁS.

86 Ducki Krzysztof

KETTŐS KIÁLLÍTÁS

Ölveczky Gábor és Kelemen

Benő Benjámín plakátkiállítása

A KIÁLLÍTÁS elkövetője jelen esetben két,

a bíró szerepét felvállaló játékos: Ölveczky Gábor és Kelemen Benő Benjámín.

Csakhogy meg kell még fejtenünk, kinek is szól ez esetben a gesztus! Semmiképp nem egymásnak, hiszen nem egymás felett ítéleznek! Az itt látható prezentáció – melyre a poszter hív – nem tekinthető az ő konfrontációjuknak, vagy egymás elleni harcnak, hiszen ők mindig is egy csapatban játszottak, közös cél érdekében adogatták egymásnak a labdát – a gólpaszokat is.

Máshol kell keresnünk a megoldást:

Szerintem az itt összegyűjtött munkák maguk – a piros lapok, melyek felmutatásával a jelenlegi művészeti helyzetre és a nemzeti tudat megnyílvánulására parancsolnak ÁLLJ-t, azaz ez már KIÁLLÍTÁS.

Ebben a helyzetben játékosaink joggal felvállalhatják az ítéző szerepét, hiszen mindketten évtizedek óta a kultúra jeles animátorai. Csakhogy miközben elképzeléseiket, vízióikat a közönséggel megosztani igyekeznek, lépten nyomon bizonyos eliminációs gondokkal kell szembesülniük. Így nem csoda, hogy helyen-ként keserűek, hiszen már-már méltatlan szélmalom-harcra kényszerülnek.

Szerintem, ezért osztanak piros lapokat.

Az egyik ilyen piros lap Ölveczky Gábor a *Komáromi Kisgaléria 35 éves lenne* című plakátja. Témáját szeretett galériájának sorsa inspirálta, amely bár remekül működött, mégis, kizárólag adminisztrációs okokból drasztikusan elvágták a kortárs művészet éltető erejétől. De a legnagyobb baj mégis csak az, hogy nem egyedi esettel állunk szemben. A Komáromi Kisgaléria „csak” egy a sok közül... Ezzel a döntéssel osztozni kényszerült nem csak pl. a nagyhírű Pécsi Galéria, de még számos más, kiváló, komoly hagyományokkal rendelkező múzeum, kiállítóterem kulturális intézmény sorsában is.

Súlyos és beláthatatlan következményekkel jár az, az elképesztően téves filozófia, mely szerint a nehéz időkben mindenekelőtt a kultúrán kell spórolni!!!

Vagy itt vannak Ölveczky Gábornak azok a finom gesztusokból építkező színházi plakátjai, melyek felvidéki megrendelésre készültek. Ez is jelzés. Nem csak arról az örvendetes tényről, hogy nincsenek már határok, s hétköznapi dolog a folyó másik oldalára, a más nyelven beszélőknek dolgozni, hanem arról is – és nekem főleg arról – hogy határainkon kívül 87 nyilvánvalóan nagyobb a kulturális aktivitás!

Piros lap Kelemen Benjámin 56-os – balsejtelmeket sugárzó – sorozata is. Az ötvenedik évfordulóra készült szimbólumokból kiolvashatóak félelmei – a szögesdrót, a romlott hús, a teljhatalmú vöröscsillag – szinte előrevetítik a 2006-os, méltóságától megfosztott ünnep szégyenletes eseményeit.

Piros lap – ugyancsak Kelemennek – pl. az *Az úton* című eszen-
cionális plakátja is: a keskeny magyar ösvényen araszoló, ház nélküli (hajléktalan), azaz védtelen, lassúcska (meztelen) csiga... sokatmondó, megrázó metafora...

Ölveczky Gábor és Kelemen Benő Benjámin a művészet más területein is megnyilvánulnak.

Ölveczky például a kaligráfiában is keres és talál újabb kifejezési formákat. Ez jól nyomon-követhető a jelekkel, iniciálékkal gazdagított, lendületes kézi rajzokon alapuló terveiben.

Kelemen viszont inkább egyszerűsített grafikai formákba és ter-
rekbe zárkózik. Tapasztalatait aztán – szellemes metaforákkal, kon-
ceptuális fotóelemekkel, határozott tipográfiai megoldásokkal –
mesterien ülteti át a plakátok nyelvére. Arra a kommunikációs mű-
fajra, amely csak egyszerű és tiszta válaszokkal működik – legyen akár
a legbonyolultabb kérdésekről is szó.

Szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy munkáinkban folya-
matosan szembesülhetünk az ő kisvilágukkal, amelyhez konzekvensen
ragaszkodnak, amelyben mindig találnak témát és örömet is. Poszter-
eik többsége helyi – győri, komáromi, mosonmagyaróvári rendezvényekről,
fesztiválokról adanak hírt.

Ez felettébb tiszteletre és irigylésre méltó.

Az itt bemutatott művek elsősorban az utóbbi tíz év terméséből adnak
ízeltőt. Alkotóikban – akikkel ismerjük egymást lassan egy emberöltő óta –
hiszek töretlenül, ahogy abban is, hogy megnyerik a – piros lapok miatt
reménytelennek tűnő – meccset.

Ez mindnyájunk érdeke...

(Dr. Kovács Pál Megyei Könyvtár, Győr 2013. január 29.)

KOMÁROMI JÓKAI SZÍNHÁZ

JÓKAIHO DIVADLO v KOMÁRNE

GOGOL
Revizor

